

MÜCADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi23.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
mucadelebirligi4
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

05 HAZİRAN 2024 S.10

Berxwedan Jiyane!

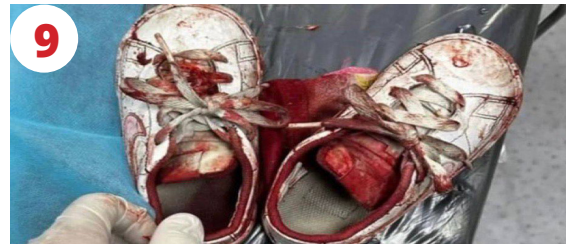
2 Kürt Halkıyla Birlikte Sokağa!

4 Donbass İzlenimleri-3

6 "Temmuz'da Zam Şart"

9 İnsanlık Savaşı

3 Haziran'da Colemerg (Hakkari) belediyesine kayyum atadı dinci faşist iktidar. Belediye eş başkanını gözaltına aldı. Gerekçenin tüy kadar kıymeti harbiyesi yok! Biliyoruz ki dinci faşizm ipe sapa gelmez gerekçelerle bu kayyum saldırısına devam edecek! Ve yine biliyoruz ki düşmanın bu pervasız saldırılarına karşı dişe diş bir mücadele yürütülecek. Tıpkı Van'da başlayıp dalga dalga yayılan isyan dalgası gibi. Tıpkı Colemerg kayyumunun haberi duyulur duyulmaz Kürdistan ve Türkiye kentlerinde kendiliğinden bir tepkinin sokaklara akması gibi. Konunun, kurumun, sebebin bir önemi yok. Ya da daha doğru bir deyimle, bunlar tamamen ikinci plandadır. Aslolan dinci faşizmin saldırılarına karşı savaşımdır, teslim olmamaktır.

10 Plaza de Mayo'nun Kalbi
Nora Cortiñas

Berxwedan Jiyane!

Manşet

Biliriz bu faşist iktidar ve devlet varlığını ancak zor yoluyla sürdürüyor. Yok heybesinde şiddetten, baskıdan, zulümden başka bir şey.

Bugün artık en temel dayanağı polis ve ordu, yargı ve zindan. Geri kalan her şey, yerel yönetiminden parlamentoya, seçimlerden çeşitli kurumlara kadar, her şey bu çıplak gerçeği örtmeye yarayan bir incir yaprağı bile değil!

Parlamentonun ve hükümetin bile yok hükmünde olduğu bu faşist diktatörlükte, akıl almaz seçim hilelerine rağmen Kürt halkının kazandığı belediyeler dinci faşizmin saldırısı altında.

Tüm güçsüzlüğüne ve merkezi iktidar karşısında alabildiğine yetkisiz olmasına rağmen Kürt halkının kararlılık ve inadının ifadesi olmakla anlam bulunan bu kurumlar, daha sandık sonuçları kesinleşmeden kayyum saldırısına uğradı Van'da. Emekçi halkların kararlı isyanı karşısında geri adım atmak zorunda kaldı dinci faşizm o zaman. Ama yönelimini de belli etti: Kayyumlar kesinlikle gündeme gelecek!

Seçimlerin üzerinden 2 ay geçti. 3 Haziran'da Colemerg (Hakkari) belediyesine kayyum atadı dinci faşist iktidar. Belediye eş başkanını gözaltına aldı. Gerekçenin tüy kadar kıymeti harbiyesi yok! Biliyoruz ki dinci faşizm ipe sapa gelmez gerekçelerle bu kayyum saldırısına devam edecek!

Ve yine biliyoruz ki düşmanın bu pervasız saldırılarına karşı diş diş bir mücadele yürütülecek. Tıpkı Van'da başlayıp dalga dalga yayılan isyan dalgası gibi. Tıpkı Colemerg kayyumunun haberi duyulur duyulmaz Kürdistan ve Türkiye kentlerinde kendiliğinden bir tepkinin sokaklara akması gibi.

Konunun, kurumun, sebebin bir önemi yok. Ya da daha doğru bir deyimle, bunlar tamamen ikinci plandadır. Aslan dinci faşizmin saldırılarına karşı savaşmaktır, teslim olmamaktır. Bu, işçi ve emekçilerin, yoksul Kürt halkının ve cümle ezilenlerin varlık gerekçesidir. Onlar için varolma hakkını kazanmanın yegane yolu budur!

Bu vahşi sömürü düzeninde, bu baskıcı-kan dökücü faşist diktatörlükte "direnmek yaşamaktır"! Birleşik devrim, 12 Eylül'ün en karanlık dönemlerde bile teslim olmadı; içeride ve dışarıda "berxwedan jiyane" (direnmek yaşamaktır) şiarını dilinden düşürmedi. Bu saatten sonra da bu saldırılar karşısında susacak, geri çekilecek, boyun eğecek değildir.

Kürt Halkıyla Birlikte Sokağa!

Editör

İlk kayyum haberi geldi. Colemerg (Hakkari) Belediyesi Eş Başkanı, on yıl önce açılan bir dava bahane edilerek görevden uzaklaştırılıp yerine Hakkari Valisi kayyum olarak atandı. Atamayı yapan İçişleri Bakanı Ali Yerlikaya. Yani merkezi iktidar.

Bu gelişme, merkezi iktidar karşısında yerel yönetimlerin bir şey ifade etmediği şeklindeki düşüncelerimizin pratik bir kanıtı oldu. Eleştirilerimiz olduğu yerde duruyor. Ancak şimdi yeri ve zamanı değil.

Şimdi, Kürt halkıyla, Kürdistan devrimci demokratik güçleriyle sokakta, meydanlarda, olabilen her yerde faşizme karşı, ulusal baskıya karşı, bir ulusun özgürlük hakkı için omuz omuza mücadele etmektedir.

Dinci faşist iktidar ve faşist devlet, kayyum atanmasına karşı büyük bir tepkinin gelişeceğini bildiği için Hakkari'de ve Diyarbakır'da günler süren "eylem yasağı" ilan etti. Ardından listeye Van, Bitlis, Mardin, Siirt, Şırnak, Ağrı, Muş ve Batman eklendi. Bu yasak kararının Kürdistan ve Türkiye'nin başka illerine yayılması pek muhtemel. Ama Kürt halkının bu yasak kararını dinlemeyeceği daha ilk gün ortaya çıktı. Kürt halkı devrimci karakterini bir kez daha ortaya koyuyor.

Türkiye işçi sınıfı, emekçileri, devrimci demokratik güçleri Kürt halkının yolundan ilerlemeli. Bu yol faşizme meydan okuma yoludur; bu yol faşizme başkaldırı yoludur. Bu yoldan başka kurtuluş yolu yok.

Uzlaşmacı siyaset bir kez daha iflas etmiştir. Faşizmden, kapitalist sömürden, ulusal baskı ve kölelikten kurtuluşun yolu, barış, uzlaşma, diyalog vb. çağrılarını yapmaktan değil, faşizme ve kapitalizme karşı uzlaşmaz mücadele yürütmektir. Düne kadar uzlaşma, toplumsal barış, diyalog, "çözüm" çağrılarını yapanlar bugün uzlaşmaz bir kavganın içinde kendilerini buldular.

Leninistler, uzlaşmaz bir kavgaya girenlerle omuz omuza mücadele etmelidir; edecektir de. Kürt halkının bütün yanlısımlarından, bütün boş beklenti ve hayallerden kurtulmasına yardımcı olmak için, Leninistler, "Tek Yol Birleşik Devrim" sloganıyla sokaklara ineceklerdir. Kurtuluşun tek yolu budur; bundan başka yol yoktur ve olmayacak!

Dinci faşist iktidarın ve onun başının "normalleşme, yumuşama" yemini oltasının ucuna ne için ve kim için taktığı şimdi daha net görülüyor. Tekelci sermaye sınıfı ve onun politik güçleri (buna burjuva muhalefet dahil) Kürt-Türk

halklarının; Türkiye ve Kürdistan işçi sınıflarının mücadele birliğini bozmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Dinci faşist yönetim ve faşist devlet bunun için bir tarafa baskı ve terör uygularken diğer tarafa "yumuşama/normalleşme"yi "sus payı" olarak öne sürüyor.

Kürt halkının seçtiği yerel yönetimlerin yerine kayyum atarken, generalleri zindanlardan salıvermesi, "Cumartesi Anneleri"-ne bin hafta sonra dokunmadan toplanmalarına ses çıkarmaması, saray yağcısı gazetecilere "sırada Kavala, Gezi davası tutsakları var" diye fısıldaması hepsi bu planın, bu politikanın ipuçlarıdır.

Bu politikayı, faşist iktidar ve faşist devletin bu planını bozmanın yolu, şimdi her yerde "direniş" kararı alan Kürt halkıyla omuz omuza sokaklarda olmaktır. Bu, uzlaşmacıların tarafından Kürt halkının başına boca edilen uzlaşma, diyalog, toplumsal barış, "çözüm" gibi politikaları, bu politikalar çerçevesinde ileri sürülen reformist talepleri desteklemek anlamına gelmez. Aksine, eylem halindeki Kürt halkına, gerçek kutuluşun yolunu, birleşik devrim yolunu ikna edici, inandırıcı biçimde göstermenin yoludur.

Kürt halkı, Türkiye işçi sınıfı ve emekçileriyle birlikte uzlaşmacıların yaydığı boş hayal ve yanılsamalardan kurtulacaktır. Sınıf savaşının katı yasaları onları bu hayallerden, yanılsamalardan kurtaracaktır: Fakat bu, sadece söylemle, sadece anlatarak, sadece kitaptan okuyarak olmayacak. Boş hayal ve yanılsamalardan kitlelerin kurtuluşu pratik eylem içinde, gerçek mücadele içinde, sokakta, dış bir mücadele verilirken gerçekleşecek.

Bu mücadelede Kürt halkının yanında olmak, onunla birlikte kendi kaderini tayin hakkı için, özgürlük hakkı için mücadele etmek yaşamsal önemdedir. Sözün yerini eyleme bıraktığı dönemdir bu dönem. Devrimci talep ve politikalarla, devrimci sloganlarla Kürt halkının yanında olmanın her zamankinden daha önemli hale geldiği bir dönemdir bu dönem. Türkiye işçi sınıfı, ücretli emekçileri, kadın ve gençliği kendi kurtuluşları için de şimdi Kürt halkıyla omuz omuza, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı için mücadele etmelidir. Çünkü, Kürt ulusu özgür olmadan Türkiye işçi sınıfı, emekçileri, devrimci demokratik güçleri de özgür olamazlar. Onun için, bir kez daha, mümkün olan bütün eylemlere, "Tek Yol Birleşik Devrim", Kürt Ulusuna Kendi Kaderini Tayin Hakkı" sloganlarıyla en güçlü katılım için ayağa kalkalım...

Kayyım'a Geçit Yok!

Hakkari Belediyesi'ne kayyım atanması birçok ilde protesto edildi. Eylemlerde dinci faşizmin kayyım saldırısına geçit yok vurgusu yapıldı.

DEM Parti'nin 31 Mart'ta kazandığı Hakkari Belediyesi'ne kayyım atandı. Hakkari Belediyesi Eş Başkanı Mehmet Sıddık Akış gözaltına alındıktan sonra görevden alınarak, yerine Vali Ali Çelik kayyım olarak atandı. Kayyım ataması birçok ilde protesto edildi.

Hakkari'de DEM Parti'nin çağrısıyla yapılacak eylem polis tarafından engellenmek istendi. DEM Parti'nin bulunduğu sokağın giriş-çıkışları kapatıldı. Heyetin sokaktan çıkması engellendi. Polis ablukası altında konuşma yapan DEM Parti Milletvekili Rüştü Tiryaki polise "Sizin elinizde silah var bizim elimizde hiçbir şey yok. Direneceğiz!" diye seslendi. DEM Parti'nin çağrısı üzerine yarın (4 Haziran) siyasi parti ve demokratik kitle örgütlerinin Hakkari'de olacağı duyuruldu.

İstanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri "Kayyım'a geçit yok" şiarıyla Beyoğlu'nda bulunan Şişhane Meydanı'nda basın açıklaması yaptı. Eylem bittikten sonra sloganlarla dağılan kitleye polis saldırdı. DEM Parti milletvekilleri ve yöneticileri ise ablukaya alındı. Abluka açıldıktan sonra polis dağılan kitleden hedef göstererek gözaltı yapmaya devam etti. Çekim yapan basın emekçilerini de engellemeye çalıştı.

Adana'da açıklama yapmak isteyen kitlenin alana gidişi polis tarafından engellendi. DEM Partililerin binadan çıkışına izin vermeyen polis aralarında çocuk ve yaşlıların da bulunduğu kitleye saldırdı.

Antalya'da Emek ve Demokrasi Güçleri'nin yapmak istediği basın açıklamasına polis saldırdı. Attalos Meydanı'ndaki açıklamaya yapılan saldırının ardından DEM Parti önüne geçildi. Basın açıklaması okundu. Gözaltına alınanların ifade işlemlerinin ardından bırakılacağı öğrenildi. Dersim Emek ve Demokrasi Platformu Sanat Sokağı'nda yaptığı eylemde "Kayyım irade gasbidir tanımıyoruz" pankartı açtı. Konuşmaların ardından açıklama oturma eylemi ile son buldu. Dersim'de yarından itibaren her gün 17.00-24.00 saatleri arasında nöbet eylemi yapılacağı duyuruldu.

Siirt'te yapılan eylemde polis plastik mermi ve gaz bombalarıyla saldırdı. Çok sayıda kişi ters kelepçe işkencesiyle gözaltına alındı. Batman'da da Yılmaz Güney Parkı'na yapılmak istenen yürüyüşe saldıran polis 3 kişiyi gözaltına aldı. Diyarbakır'da ise kitleyi ablukaya alan polisin engeline rağmen açıklama yapıldı.

Antep, Urfa, Eskişehir, Mardin'de de açıklamalar yapılırken Kürt halkının iradesinin kayyım ile gasp edilmesine karşı mücadeleyi sürdürme vurgusu yapıldı.

Donbass İzlenimleri-3

Gideceğimiz yer hakkında hiç bir bilgi sahibi değildik. Güvenlik nedeniyle, kural gereği, bilgi verilmediğini düşünüyoruz, üzerinde de durmuyoruz. Yollar, yıllar süren savaş sırasında -hatırlatmakta yarar var, Lugansk ve Donesk topraklarındaki savaş, 2022 Şubat'ında değil, anti faşist ayaklanmanın başladığı ve Halk Cumhuriyetleri'nin ilan edildiği 2014-2015 yıllarında başlamıştı.

Bu temel noktayı sürekli akılda tutmak lazım. Çünkü, halen sürmekte olan ve Rusya'nın "özel savaş operasyonu" müdahalesiyle daha da yayılan, şiddetlenen savaşta, faşist Ukrayna ordusunu, milislerini ve emperyalist devletleri açıktan ya da gizli biçimde destekleyen sosyal şovenler özellikle bu noktayı karartıyor; savaş sanki 2022 Şubat ayında başlamış gibi propagandayı yapıyorlar- bombalamalardan dolayı çukurlarla doluydu. Haliyle, arabanın her bir çukura girip çıkışında bizler de hop oturup hop kalkıyorduk. Dahası, şoförler, drone saldırısına önlem olarak, elden geldiğince hızlı sürmeye çalışıyorlardı.

Lugansk kentinden uzaklaştıkça yolların bozukluğu daha da artıyordu. Yolun sağında solunda faşist bombardıman sonucu yanmış, yıkılmış, terk edilmiş blok apartmanlar görüyoruz. Açık ki, Sovyetler Birliği döneminden kalma binalardı. Yüzlerce kilometre süren yol boyunca değişmeyen manzara buydu.

Bir noktaya vardığımızda durduk. Bize oradaki durum hakkında bilgi vermek istiyorlardı. Durduğumuz yerde bombardımanla yanmış, metal yığınına dönmüş arabalar vardı. Bu kadar araba bir ara yollara savrulmuş, bombalandıkları terk edilmişti. Faşist Ukrayna ordusu, sivilleri cezalandırmak için savaşla ilgisi olmayan yollardaki araçları sistemli biçimde bombalamış. Daha sonra yolu açmak için Lugansk güçleri, metal yığınına dönmüş bu araçları açık bir araziye toplamışlar. Araçların toplandığı açık arazinin sağındaki solundaki bütün binalar yanmış, yıkılmış, terkedilmişti. Kimse yaşamıyordu.

Yola devam ettik. Yanımızdaki Lugansklı yoldaş bilgi veriyordu. Yanmış bir ormanın yanından geçiyorduk. Kilometrelerce uzanan bir orman ve hepsi faşist güçler tarafından yakılmıştı. Aklıma Kürdistan'daki köy ve orman yakmalar geldi. Öyle anlaşılıyor ki faşistlerin yöntemi her yerde aynı idi. Ormanda bazı yerlerde duman hala tütüyordu.

"Faşistleri Burada Püskürttük"

Dar bir köprüden geçiyorduk, Köprü'nün sol tarafı vadi, sağ tarafında bir tepe vardı. Yol, bu ikisinin arasından geçiyor. Lugansklı yoldaş anlatıyor: "Faşistler aşağıdaki vadiden geliyorlardı. Tepeyi biz tutmuştuk. Bu sayede bu noktada faşistleri püskürttük."

Büyük diyebileceğimiz bir yerleşim yerinin yanından geçiyorduk. "Şu gördüğünüz şehir Sievierodonestsk" dedi. Uzaktan yanmış, yıkılmış, dış yüzeyi kapkara olmuş binalar; yollarda metal yığınına dönmüş araçlar vardı. Kontrol noktaları giderek sıklaşıyordu. Biz ses çıkarmadan otururken, arabayı kullanan Lugansklı yoldaş izin belgelerini gösterince sorunsuz geçiyorduk kontrol noktalarını. Kontrol noktala-

rının hepsinde, Lugansk kentindeki yönetim binalarında olduğu gibi, üç bayrak vardı. Zafer bayrağı, Lugansk bayrağı ve Rusya bayrağı. Çoğu kontrol noktalarında ise bunlara ek olarak SSCB bayrağı da asılmıştı. Galiba SSCB bayrağını asmak, orada görevli askerlerin kendi inisiyatifleri ya da tercihleri sonucuydu. Belli ki kimse karışmıyordu buna.

Sievierodonestsk kentini geçtik. Tekrar yanan ormanların arasında ilerlemeye başladık. İlerledikçe yolların daha da bozulduğunu, koca koca çukurların açıldığını görüyoruz. Ormanlar ve bitki örtüsü her yeri kaplamıştı.

Yaklaşık yarım saatlik bir yolculuktan sonra yeni bir yerleşim birimine vardık. Gideceğimiz yer burası olmalı diye düşündük. Şoför bu yerleşim yerinin yanından geçip devam edince, yanıldığımızı anladık. Geçtiğimiz yerleşimin adı Rubizhne'ymiş. Şehir içinde yıkılmış, yanmış, bombardıman sonucu pencereleri uçmuş binalar vardı. Fakat yaşam sürüyordu. Caddede az sayıda da olsa insanlar görülebiliyordu.

Rubizhne'yi geride bıraktıktan hemen sonra, Lugansklı yoldaş uzaktan yükselen dumanı gösterdi. "Gördüğünüz yer bu sabah bombalandı" dedi. Bombalanan yer biraz uzaktaydı bizden. Yolumuz ormanın içinden geçiyordu. Ormanda halen yanmakta olan yerler vardı. Ortalıkta kimseler yoktu. Yangın geniş çaplı değildi. Belli ki yeni bombalanmış yerlerden biriydi gördüğümüz. Birden bir kontrol noktası çıktı karşımıza. Askerler, savaşa uygun mevziler hazırlamışlardı ama mevzilerinde değil, orta yerde duruyorlardı. Kontrol noktasında üç bayrağın yanında SSCB bayrağı asılmıştı. Anlaşılan savaşın ileri cephe hattının yakınlarındaydık.

Kısa bir mesafeden sonra araçlarımız birden patika bir yola saptı. Bir

mezarlığa gelmiştik. Lugansklı yoldaşlar, bize faşistlerin katlettiği çocukların mezarını göstermek istiyorlardı. Araçlar dar patika yolda durdu. Araçlardan indik. Bizi hemen uyardılar, çakıl yolun dışında kenardaki toprak kısma basmamamız söylendi. Faşistler mayın döşenmiş olabilirlerdi.

Tüm Savaşların En Masumları

Mezarlığın başında biri on, diğeri on iki yaşında iki küçük çocuğun mezarları yer alıyordu. Çakıl yola en yakın mezarlar onlarınkiydi. On yaşındaki erkek çocuğu, mezarının üstüne oyuncak ayıcığını ve oyuncak arabasını koymuşlardı. On iki yaşındaki çocuk ise sarışın, resminden yaşına göre uzun boylu olduğu anlaşılan kız çocuğuydu. Onun mezarının üstüne benzer bir ayıcık oyuncak ve bir bardak vardı. Orada gömülü olan herkes faşistlerin bombardımanı sonucu katledilmişti. Lugansk halkı, ölülerine çok değer veriyordu. Mezarlığın bakımından bunu hemen fark ediyorsunuz.

Mezarlık bizim son ileri noktamızdı anlaşılan; çünkü oradan itibaren geri dönüş yoluna girmiştik.

Aynı kontrol noktasından geçtik. Kontrol noktasının yanından geçen tek tek insanlara rastladık. Telaşsız, kontrol noktasında takılmadan geçiyorlardı. Belli ki oranın yerli insanlarıydı bunlar. Orta yaşlı bir kadın, hala yanmakta olan ormanın yanından bisikletiyle geçiyordu. Bozuk, toprak yolda bisikletini sürmekte zorlandığı, yüz ifadesinden belli oluyordu. Bir adam yanında küçük çocuğu yolun kenarından yürüterek kontrol noktasından geçti, gitti.

Rubizhne'nin içinden geçtik. Hayat normal akışını sürdürüyordu. Geçtiğimiz caddede insan kalabalığı yoktu, fakat buna karşılık insanlarda bir telaş ya da panik havası da yoktu.

Şehri geçtikten sonra önce "Büyük Anavatan Savaşı" için yapılmış bir anıt mezara mezara gittik; oradan faşist Ukrayna ordusunun yıkıma uğrattığı bir köye geçtik. Köy, tam bir sessizlik içindeydi. Sovyetler Birliği döneminde yapılmış bir kaç katlı geniş, blok apartmanlar bir kare oluşturacak biçimde inşa edilmişti. Ortada oldukça geniş bir alan var. Bu alanın içinde, çıkış bölümüne yakın büyük bir çukur gördük. Lugansklı yoldaş durumu anlatana kadar, önce bu çukurun büyük bir bombanın sonucu olduğunu düşündük. Meğerse, faşistler sivilleri kendilerine kalkan yapmak için ağır zırhlı araçlarını böyle yerleşim yerlerine mevzilendiriyorlarmış. Gördüğümüz çukur da bir tankın yerleştirilmesi için açılmış; oraya tank yerleştirilmiş, oradan ateş ediyormuş. Çatışmalar sonucu blok apartmanlar içinde yaşanmaz hale gelmişler; yıkık, pencereleri uçmuş, içerisi yanmış apartmanlar...

Köyden ayrılmaya hazırlanırken bozuk, dar asfalt yolun aşağı tarafından bir motorsikletin geldiğini gördük. Adının Angelika olduğunu sonradan öğrendiğimiz Lugansklı kadın ile kocası meydan gibi yol kavşağına gelince durdular. Lugansklı kadın yoldaş gidip onlarla konuştu sonra hepimiz bir araya geldik.

Topraklarını Terk Etmiyorlar

Angelika ile kocası, Ukraynalı faşistlerin işgali sırasında köyü terk etmeyen, çok az sayıdaki insanlardandı. Biz sohbet ederken bir kişi daha geldi; böylece köyde en az üç kişi olduğunu görmüş olduk. Angelika'nın annesinin dramı aktarılmaya değer. Anlattığına göre, Rusya Ukrayna'ya karşı "Özel Operasyon"u başlatmadan önce Ukrayna faşistleri köye gelip işgal etmişler. Arkasından evleri tek tek gezip köylülerden köyü terk etmelerini istemişler. Angelika'nın annesinin evine gittiklerinde yaşlı kadın, faşistleri "siz nazisiniz, defolun buradan" diye tersleyip kovmuş. Faşistler hiç bir şey demeden çekip gitmişler. Ancak bu tepkisizliğin hayra alamet olmadığı, ertesi gün anlaşılmıştı. Ertesi gün sabah saatlerinde, Angelika'nın annesinin oturduğu dairenin tam tepesine bir bomba düşmüş. Bütün bir blok apartman bombalamadan dolayı kararmış, pencereleri uçmuş, Angelika'nın annesinin oturduğu daire ise tamamen çökmüştü. Angelika, iki yıl boyunca o yıkık apartmanın önüne gidip annesi için gözyaşı dökmüş. Bize anlatırken de gözyaşlarını tutamıyordu.

Sonra bizi evine götürdü. Evi, tam bir yoksul eviydi. Zar yor ayakta duran bir dış kapıdan içeri girince ilk göze çarpan kırık dökük eşyalar, loş karanlık bir oda, tavana tutturulmuş bir elektrik lambası... Koca blok apartmanda kendisi ve kocasından başka kimse yoktu. Yan odada kutu kutu ilaçlar vardı. Bunları sorunca, köye haftada bir kere bir doktorun geldiğini, hastaları muayene ettiğini, hastalara ilaç verdiğini vb anlattı. Köy, Rusya'nın başlattığı "özel operasyon"dan sonra faşistlerden kurtarılmış.

Arkamızda yoksul, bu büyük yoksulluk içinde yaşama tutunmaya çalışan Angelika ile kocasını, yemyeşil, her tarafı ağaçlık ve bitki örtüsüyle kaplı köyde bırakıp yola koyulduk. Yarım saati biraz geçen bir yolculuktan sonra, bir başka Sovyet anıtına geldik. Anıt, tahmin edilebileceği gibi, "Büyük Anavatan Savaşı" sırasında ölen Sovyet askerlerin anısına yapılmış. Bu anıtların her birinin özenle korunduğuna tanık oluyoruz. Oradan, bu sefer 2014 Donbass Ayaklanması sırasında faşistlere karşı savaşta ölen savaşçıların olduğu mezarlığa geliyoruz.

Mezar taşlarından ölüm olaylarının çoğunun 2014'te gerçekleştiğini öğrenebiliyoruz. Sonra giderek seyrekleşiyor ölüm olayları. 2022'de tekrar artmaya başlıyor, ki bu tarih Ukrayna faşizmine, NATO ve emperyalistlere karşı Rusya'nın savaşı başlattığı tarihtir. Savaşın başlamasından sonra, Lugansk Halk Cumhuriyeti'nin bu toprakları faşistlerden temizlenmişti; elbette büyük ve ağır bedeller ödenecek şekilde gerçekleşmişti bu temizlik. Ölenlerin çoğu 25-50 yaş arası insanlardı. Yine ölenlerin çoğu, büyük ihtimalle Lugansk halkından savaşçıydı. Mezarlık, savaş hattına yakın olan mezarlığa göre son derece bakımlıydı. Savaş cephesinden görece uzak olmanın farkıydı bu. Mezarlık ziyaretine gelen başka insanlar da vardı. Lugansk halkı, ölen savaşçılarına büyük bir saygı ve sevgi duyuyordu.

devam edecek...

"Oturup Ölmek Yerine Savaşıp Kazanmayı Seçeceğiz"

21 Mayıs'ta 11. Kore Uluslararası Forumu katılımcıları Yanggu bölgesi çalışanlarıyla siyasi bir toplantı düzenledi. Toplantıya çiftçi derneklerinde ve işçi sendikalarında halihazırda aktif olarak çalışma yürütenler katıldı. Kore'de çalışma yürütenlerin aktarımlarından sonra Belçika, Türkiye ve Lübnan'dan katılımcılar kendi ülkelerinde köylülüğün durumu ile ilgili bilgi verdiler. Sonrasında Ukrayna ve Filistin'de yaşanan savaşlar ve 3. Dünya Savaşı üzerine konuşmalar yapıldı.

Belçika Komünist Partisi üyesi Jozef Bossuyt, Üçüncü Dünya Savaşı'nın çoktan başladığını söyleyerek Ukrayna'daki izlenimlerini aktardı. Haziran 2014'te Luhansk'ta çekilen video ve fotoğrafları göstererek, "Amerikan emperyalizmi Rusya'nın saldırısının 2022'de başladığını söylüyor ama videolara baktığınızda sekiz yıl önce bir savaş olduğunu anlarsınız" dedi.

Filistin'deki savaşa gelince, soykırım 1948'de başladı. İsrail on binlerce değil milyonlarca insanı öldürdü. "Büyük ya da küçük farklılıklar olabilir ama Donbas ve Gazze'deki durumların aynı olduğunu düşünüyorum" dedi.

Yeni Dönem Yayıncılık adına yaptığımız konuş-

mada, Türkiye'deki çiftçi hareketini gösteren videoları izletirken, tarım şirketlerinin çoğunun İsrail ya da ABD tarafından kontrol edildiğini, işçilerin ve çiftçilerin mücadele etmek için bir araya gelmeleri gerektiğini, birleşip kavga etmeye başladıklarında dünyayı değiştirebileceklerini vurguladık. Dünyadaki savaşların da, ülkelerimizdeki yoksulluğun da sebebinin kapitalizm ve emperyalist yağmacılık olduğunu, tüm bu mücadelelerin iç içe olduğunu vurguladık. Filistinle dayanışma gerçekleştirmek için işçilerin yapabileceği eylem biçimlerini konuştuk.

Lübnan Komünist Partisi Merkez Komitesi üyesi Adham Sayed ise, "Gazze'deki insanların çoğu Gazze Şeridi'ni terk ederek mülteci olarak do-laştı ya da kamplara gitti. Bu savaşı ABD yürütüyor. Bu bir propaganda değil, gerçek" dedi ve şöyle devam etti: "Başka seçeneğimiz yok. Ya savaşsınız ya da ölürsünüz. Savaşsaksak kazanabiliriz ama savaşmazsak sadece ölürüz. Bu sadece Ortadoğu'da değil, dünyanın her yerinde geçerli".

Yanggu'daki toplantı katılımcıları, "Oturup ölmek yerine savaşıp kazanmayı seçeceğiz" diyerek konuşmacıları alkışlayarak selamladı.

Mücadeleci Sendikalardan "Temmuz'da Zam Şart" Kampanyası

Mücadeleci Sendikalar, KATAŞ-SEN, Öğretmen Sendikası, DGD-SEN, Dev Tekstil, Enerji-Sen, TOMİS, İnşaat-İş, Mağaza Market-Sen bugün itibarıyla açlık sınırıyla yarışan asgari ücret düzenine son vermek için Temmuz'da zam şart diyerek kampanyayı başlattıklarını duyurdu.

Mücadeleci Sendikalar, sosyal medya hesaplarından "Temmuz'da Zam Şart" kampanyasını açıklayan bildiri ve görsellerle paylaştı.

"Boğazımızdaki Lokmaya Dahi Göz Dikiyorlar"

"İnsanca Yaşayacak Ücret İstiyoruz!" başlığını taşıyan bildiride "Ücretlerimiz yetmiyor, temel ihtiyaçlarımızı karşılamıyor. Karın tokluğuna dahi yetmeyecek ücretler ile yaşamamız isteniyor. Boğazımızdaki lokmaya dahi göz dikiyorlar" denildi.

"Emekliler Açlık Koşullarında Yaşam Mücadelesi Veriyor"

Tüm değer ve zenginlikleri üreten işçilerin 17 bin 2 liralık asgari ücrete mahkum edilerek yoksulluğun dibinin dayatıldığını, işçilerin emeklerinin karşılığını alamadığını, yıllarca düşük ücretlerle karın tokluğuna çalıştıktan sonra emekli olan işçileri ise adeta nüfus fazlası olarak görüldüğü ve, açlık koşullarında yaşam mücadelesi vermek zorunda bırakıldığı ifade edilen bildiride "Hayat pahalılığı, alım gücünün düşmesi, yüksek enflasyon ortadayken asgari ücretin ve emekli aylığının yeteceğini hiç kimse iddia edemez. İşçilerin payına yoksulluk düşerken, patronlar sınıfı servet üstüne servet katıyor" denildi.

"Susan Korkan El Açan İşçiler Olmayacağız"

"Düşük asgari ücret" politikasıyla daha çok sömürü, ağır çalışma koşulları, baskı ve mobbing dayatıldığını, patronlar için ülkeyi ucuz iş gücü cennetine çevirdikleri yetmezmiş gibi, vergi indirimleri, teşvikler gibi her türlü desteğin sunulmaya devam edildiği ifade edilen bildiride "Hatta işçinin ücretinin bir kısmı yine işçiden toplanan parayla ödeniyor. Geçinemediği için intihar eden işçiler ülkesine dönerken, utanmadan hala kemer sıkılmaktan bahsediyorlar, kölelik düzeninde hız kesmeden yola devam edilirken işçilerin yaşamlarını çekilmez hale getirenlerin, boyun eğen, susan, korkan, el açan işçiler olmamızı istiyorlar. Kabul Etmiyoruz!" denildi.

İşçilerin yaşamının çay-simit hesabıyla ölçülemeyeceği belirtilen bildiride "Asgari ücrete zam yapılacak mı" tartışmaları arasında yoksulluğa mahkum edilmeye izin veremeyecekleri vurgulandı.

"Temmuz'da Zam Şart!"

Göstermelik kurulan masalarda işçilerin yaşamı dışında her şeyin konuşulduğu ifade edilen bildiride şu ifadeler yer aldı: "Açlık sınırıyla yarışan asgari ücret düzenine son vermek için Temmuz'da zam şart diyoruz. Üç kuruşa beş kuruş katmak için değil, insanca yaşamaya yetecek bir asgari ücret için Temmuz'da zam şart diyoruz.

Yaşamımızı patronların iki dudağı arasına bırakmamak için Temmuz'da zam şart diyoruz.

Emeklilerin seçim günleri hatırlanan birer oy deposu olarak görülmesine, sadakaya muhtaç bir yaşamı dayatmasına karşı emekli aylığına Temmuz'da zam diyoruz"

"Birliği, Mücadeleyi, Örgütlülüğü Büyütmeye"

Sendikal haklarımıza sahip çıkarak, insanca çalışma ve yaşam koşulları için Temmuz'da zam şart diyerek kampanyayı başlattıklarını belirten Mücadeleci Sendikalar "Bizi temsil etmeyenlerden beklentilere girmek yerine hakkımız olan Temmuz'da zam şart demek için birliğimizi, mücadelemizi, örgütlülüğümüzü büyütmeye çağırıyoruz" diyerek tüm emekçileri sosyal medya hesaplarını takip etmeye ve "Temmuz'da Zam Şart" kampanyasının çalışmalarına katılmaya çağırdı. .

“Karanlık Gider Gezi Kalır!”

Gezi Ayaklanması'nın 11. yıldönümünde çok sayıda kişi bir kez daha Taksim İpek Sokakta bulunan MMO önünde bir araya geldi.

Eyleme, Berkin Elvan'ın annesi Gülsüm Elvan, milletvekilleri, devrimci örgütler, sendikalar, siyasi partiler katıldı. Aralarında Mücadele Birliği Platformu'nun da olduğu demokratik kitle örgütlerinden çok sayıda kişi Gezi'de ölümsüzleşenleri anarak Gezi Ayaklanmasını unutturmayacaklarını vurguladı.

“Karanlık Gider Gezi Kalır” pankartı açılan anmada Gezi Ayaklanması'nda ölümsüzleşenlerin resimleri ve “Yaşasın Gezi Ayaklanmamız”, “Gezi'den Kobanê'ye Tutsaklara Özgürlük”, “Gezi İçin Adalet”, “Biz Geziciyiz Siz Gidici”, “Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam” dövizleri taşındı.

Burada Taksim Dayanışması adına basın metnini okuyan Akif Burak Atlar, bundan 11 yıl önce ülke tarihinin en demokratik ve en renkli halk hareketinin Gezi Parkında buluştuğunu söyledi. Gezi Ayaklanması'nın ülke tarihinde silinemeyecek bir iz söyleyen Atlar, “Meydanları dolduran milyonların direnişi tüm renkleriyle dirençliliği, kararlılığı, çok sesli bir ezgiyi, yeryüzü sofrasında sıcak bir paylaşımı, kardeşleşmeyi, umudu simgeledi” dedi.

Gezi'yi darbeye ilişkilendirmenin akıl ve mantıkla izah edilemeyeceğini ifade eden Atlar, “Bilinmelidir ki 'adalet' mekanizmasını iktidarın siyasi emellerinin aracı haline getirmiş olmak ülkemize yapılan en büyük kötülüklerden biridir. Gezi davasında olduğu gibi, Kobanê davasında olduğu gibi, Barış Akademisyenleri davalarında olduğu gibi, bu ülkenin meslek insanlarını, sivil toplum emekçilerini, siyasetçilerini, kadınlarını, öğrencilerini, adaletsizlik karşısında ses çıkaran herkesin birliğini yok etmek, sindirmek istiyorlar” dedi.

Atlar, “Soma'dan Çorlu'ya, İkizdere'den Aladağ'a, Hopa'dan Boğaziçi'ne, İliçten Kobanê'ye, Gezi'ye verilen adalet mücadelesini sindiremezsiniz” dedi. Gezi davasında tek bir somut delil olmadan verilen hapis cezalarının onandığını hatırlatan Atlar, Gezi davasında intikamcı, hukuk ve akıl dışı bir yargılamayla arkadaşlarının özgürlüklerinin gasp edildiğini söyledi.

Atlar, tüm kamuoyuna Gezi davasında yaşatılan haksızlığın son bulması için ses verme çağrısı yaptı. “11 yıldır söylediklerimizi bugün de hatırlatıyoruz: Gezi direnişinin gerçekten görülmesi gereken bir davası, unutturmayacağı değerleri ve kayıpları var. Gezi direnişinin Berkin'in, Hasan Ferit'in, Ali İsmail'in, Ahmet'in, Mehmet'in, Abdo Can'ın, Medeni'nin, Ethem'in katillerinden ve azmettiricilerinden sorulacak bir hesabı var. Gezi direnişi bu ülkenin dün değil geleceğidir. Eşitlik, özgürlük, adalet ve demokrasi için sönmeyecek bir umut olmaya devam edecek” dedi.

Açıklama, sloganlarla son buldu.

İstanbul

Gezi Sürüyor!

Gezi Ayaklanması'nın 11. Yıldönümünde Antakya Emek Demokrasi güçleri olarak Sevgi Parkı'ndan Uğur Mumcu'ya doğru yürüyüş gerçekleştirildi.

Gezi Ayaklanması'nın komün merkezi olan Sevgi Parkı'nda bir araya gelen kitle sloganlarla yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca sık sık “Her Yer Taksim Her Yer Direniş”, “Taksim'de Düşene Dövüşene Bin Selam”, “Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam”, “Yaşasın Armutlu Direnişimiz” sloganları atıldı.

Antakya

Uğur Mumcu'ya gelen kitle ilk olarak, Armutlu'da ölümsüzleşen Ahmet Atakan, Abdullah Cömert ve Ali İsmail Korkmaz şahsında Türkiye ve dünyada ölümsüzleşen bütün devrim savaşçıları adına saygı duruşuna geçti. Saygı duruşunun ardından Emek ve Demokrasi güçleri adına basın açıklaması okundu. Basın açıklamasında “Gezi, hala dayanışmalarımızda ve direnişlerimizde sürüyor!” denildi. Açıklama şöyle devam etti:

“Bugün her işçi eyleminde, her kadın eyleminde, her öğrencinin eyleminde sürüyor!

Dün, Taksim, Güvenpark ve Antakya Sevgi Parkı'nda kurduğumuz dayanışmalarda olduğu gibi, bugün de yüzbinlerce canımızın enkaz altında bırakıldığı deprem bölgelerinde kurduğumuz deprem dayanışmalarında sürüyor!

Dikmece'de, Mileyha'nın savunulmasında, dün yağma ve rant için Gezi Parkında topçu kışası yapmak isteyenlere karşı bugün, yapılması planlanan rezerv alanlara karşı verilen mücadelede ve depremin 40.gününde sokakları dolduran kadınların öfkesinde sürüyor!

Filistin'in savunulmasında ve emperyalist savaşa karşı verdiğimiz mücadelede sürüyor!

2024 Taksim 1 Mayıs'ında sinmişliğe, aşağılanmaya ve sömürüye karşı kendi gündemlerini barikatlara taşıyan ve şuan tutsak edilen yoldaşlarımızın mücadelesinde sürüyor!”

Sloganlarla basın açıklaması sona erdi:Taksim'de düşene dövüşene bin selam!

Yaşasın gezi ayaklanmamız!

İzmir

İzmir'de Emek ve Demokrasi Güçleri, Gezi Ayaklanması'nın 11'inci yıldönümü dolayısıyla 1 Haziran günü Saat 19:00'da Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamadan önce Gençlik Örgütleri saat 18:30'da Alsancak Halkbank önünde toplanarak “11'inci yılında selam olsun şanlı Gezi ayaklanmasına. Gezi bizi, yine geleceğiz” pankartıyla açıklamanın yapılacağı alana yürüyüş gerçekleştirdi.

İnsanlık Savaşı

Sibel Deniz

7 Ekim'de İsrail'in Filistin halkına yönelik soykırım savaşının ilk günlerinde başladı bu "insanlık" savaşı. Bir tarafta insanlar, diğer tarafta insanlığın düşmanları...

Bir baba, kucağında bebek denecek yaştaki kızının cesedi karşısında haykırıyor; bir "insan" çıkıp "kendisi cennete giderken 'şehit' olan kızının sırtında sırat köprüsünden geçeceğini düşünerek sevinç çılgınlıkları attığını" söylüyor...

Refah'ta çadırlara sığınan yerlerinden sürgün edilmiş insanların üzerine bombalar yağdırılıyor. İnsanlar çocuklarının, bebeklerinin parça parça bedenlerini kameralara gösterip acıyla haykırıyorlar; bir "insan" çıkıp "önceden bombalanacağı duyurulan yerlere çocukları götürüp koyuyorlar, ölsünler diye" diyebiliyor!...

Hayatının en güzel günlerini yaşayan, dünyanın öbür ucundaki genç insanlar, diplomalarını riske atarak okullarını işgal ediyor, o parçalanmış bedenlerin adlarını kütüphanelere, salonlara veriyor; dayak yiyor, tutuklanıyor, okuldan atılmayı, geleceğini harcamayı göze alıyor bu soykırımı durdurmak için...

Fotoğraf karesinde iki çocuk... İşgal altındaki Filistin topraklarında "açlıktan" birer gün arayla ölen iki çocuk... Filistin'den gelen görüntülerden çok küçük detaylar bunlar... Gerçekliği anlayabilmeye, anlatabilmeye yarayan detaylar...

5 milyondan fazla nüfuslu, 16 şehir ve 54 kamptan oluşan bir ülke. Ve sürekli İsrail ablukasında, saldırıları altında olan ve yerlerinden edilen bir halk... Filistinlilerin bir o kadarı da dünyanın dört bir yanına dağılmış ve dünyanın dört bir yanında toprakları için mücadeleyi sürdürüyor. Ve aynı şekilde, dünyanın dört bir köşesinden gelen insanlar Filistin'in geride kalan topraklarında (Gazze Şeridi ve Batı Şeria) siyonizme ve bu insanlık düşmanlarına karşı mücadele ediyor.

Nazi soykırımından kaçan bir halka kucak açmışlardı onlar. Ve '48 Nakba'sıyla yaşamaya başladıkları katliam, soykırım ve topraklarından sürülme, 76 yıldır sürüyor... Her geçen yıl işgal, sömürü, katliamlar derinleşiyor. Bugün artık dünyanın dört bir köşesinde dünya vatandaşı oldu Filistinliler. Ve tüm dünyada savaş karşıtı eylemlerin, ayaklanmaların başladığı 60'lı yıllarda, dünya çapında devrimcilerin ve savaş karşıtlarının çekim merkezi, enternasyonal mücadelenin kalbi oldu Filistin. 69'da gencecik bir Filistinli devrimci

kadın olan Leyla Halid, uçak kaçırma eylemi ile "dünyanın ilk kadın hava korsanı" olarak tarihe geçecek, Filistin'in adını ve devrimci mücadelesini dünyaya duyuracaktı.

Açılan bu yoldan, Deniz Gezmişlerin de aralarında olduğu sayısız silke-den, sayısız devrimci örgüt ve sayısız devrimci genç geçerek, Filistin'de silahlı eğitim alarak emperyalizme, faşizme, siyonizme karşı mücadelelerini yığit Filistin halkıyla birleştirecekti. Aradan geçen yarım yüzyıldan sonra, Leyla Halid'in ilk eylemini yaptığı yaştaki Amerikalı bir genç kadın, Filistinlileri korumak için kendini tanklara karşı siper edecekti. Rachel Corie, dünyanın öbür ucunda rahatça yaşarken, diğer ucunda yaşayan bir halkın acılarına kayıtsız kalamamış, "insan" olmanın verdiği duygu ile Filistin topraklarına gelmiş, İsrail tanklarına karşı bedenini Filistinli kadın ve çocukların önüne siper etmiş ve paletlerin altında ezilmişti. Belki çok cesurdu, belki de sarışın bir Amerikalı olduğu için İsrail savaş makinesinin kendisine zarar vermeye cesaret edemeyeceği gibi çocukça bir duyguya sahipti... Ama sonuçta, başkasına atılan tokadı yüzünde hisseden bir "insan"dı.

Dünyaca ünlü bir gitarist sahnenin ortasında Filistin bayrağı açıyor, Filistin bayrağının "yasak"landığı bir festivalde dünyaca ünlü bir aktrist Filistin bayrağı renklerinde elbisesi ile kırmızı halıda yürüyor. Bir milletvekili kararlarını protesto için mecliste Filistin bayrağı açıyor ve milletvekilliğini kaybediyor... Herkes gücünün yettiği ölçüde bir taş atıyor bu savaşta. Ve elbette ki onlarca yıldır özgürlük mücadelesi veren Filistinli gerillaları, ellerinde taşlarla tankların karşısına dikilen çocuk taş generaleri unutmuyoruz, ancak bu başka bir yazının konusu.

İnsanlık, onlarca yıldır, tüm dünya savaş makinesinin beslediği ve desteklediği siyonist İsrail'e karşı bir savaş veriyor. Tankın, topun, tüfeğin, SiHA'nın, nükleerin yetmediği yere ideolojik savaş makinesi giriyor ve "dikkat etmezsek medya mazlumlardan nefret etmemize ve zalimleri sevmemize" neden oluyor.

Ve "insan"lığımızı kaybetmemize...

DÖB Nurhak Savaşçılarını Buca'da Andı

Katledilişlerinin 53. yılında Sinan Cemgil, Kadir Manga ve Alpaslan Özdoğan, Devrimci Öğrenci Birliği tarafından İzmir'de anıldı.

Buca Eski Mezarlık'ta Alpaslan Özdoğan'ın mezarı başında saat 10.00'da "Nurhaklar'da Yakılan Devrim Ateşi Sönmeyecek" pankartı açan Devrimci Öğrenci Birliği, anmaya ölümsüzleşen tüm devrim savaşçıları adına yapılan saygı duruşuyla başladı.

"Gençlik Hareketinden Emekçilerin Kavgasına Aktılar"

71 devrimci kopuşunun öncülerinden ve THKO'nun militan kadrolarından Sinan Cemgil, Kadir Manga ve Alpaslan Özdoğan'ın katledilmelerinin üzerinden 53 yıl geçtiği hatırlatılarak "Bu topraklarda Sinanlar, tıpkı Denizler gibi öğrenci gençlik hareketinin içinden emekçilerin kavgasına aktılar, oradan zora dayalı devrim anlayışıyla THKO'nun kurucuları ve 71 devrimci çıkışının mimarları oldular. Onların yaktığı o görkemli ateş, bugün hala emekçi halklarımıza yol göstermekte ve sermaye sınıfının yüreğine korkular salmaktadır" denildi.

"Onlar Cüret, Girişkenlik, Kararlılık, Fedakarlık Ve Devrimci İddiaya Sahipti"

Nurhak Savaşçıların bir feda kuşağının ve devrimde ısrarın neferleri olarak söylemek istediklerini yapacak, yapabileceklerini söyleyecek cüret, girişkenlik, kararlılık, fedakarlık ve devrimci iddiaya sahip oldukları vurgulanan anmada "Sinan Cemgil o dönemin sosyalist hareketinin ağır toplarıyla gencecik yaşına rağmen çok yetkince tartışabilecek bilimsel sosyalizm birikimine, üniversite gençliğini, köylüleri, emekçileri harekete geçirebilecek coşkulu bir hitabetiyle herkesin gözlerini döndüğü bir devrimciydi" denildi.

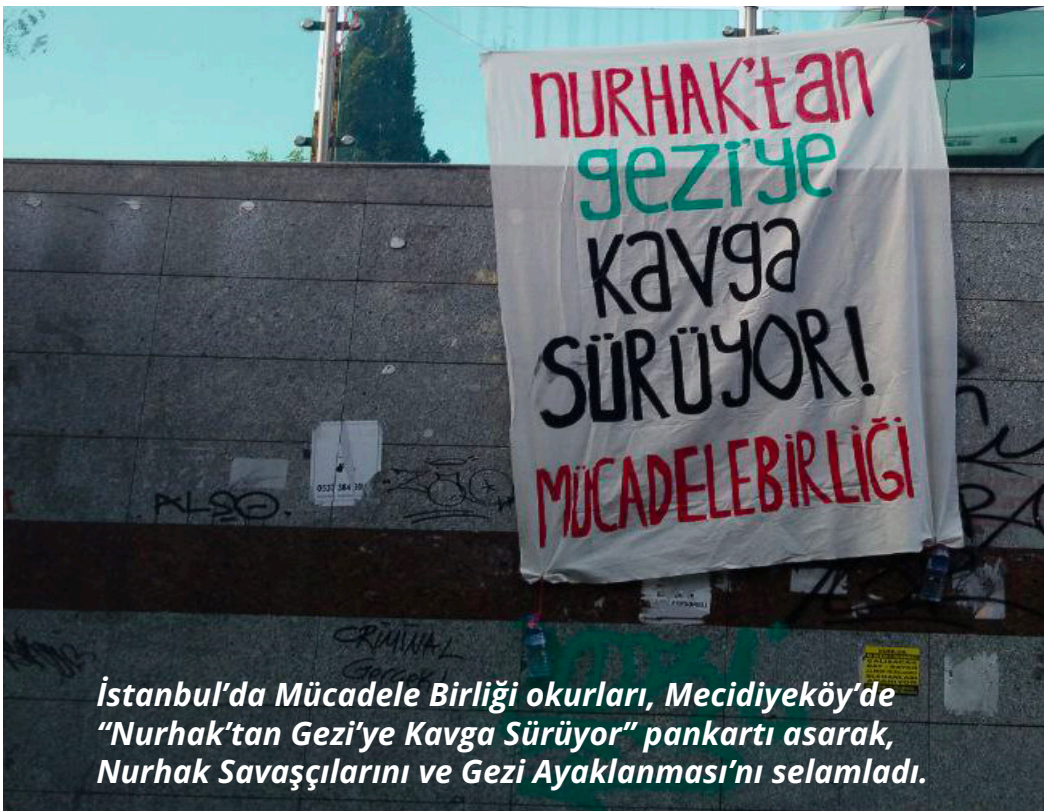
"Türkiye Ve Kürdistan Halklarına Devrimci Savaş Çağrısında Bulundular"

İşçilerin, emekçi halkın eylemlerinde, gösterilerinde, emperyalist saldırganlığa karşı Vietnam ve Filistin halklarıyla enternasyonalist mücadeleyi yükselten Nurhak Savaşçıların bununla birlikte işçi sınıfının, yoksul köylülerin, devrimci gençliğin, devrimci bir savaş örgütü olmadan zaferi kazanamayacağını derin sınıf sezgileriyle tespit edip pratiğe giriştikleri ve Nurhaklara yöneldiklerini ifade eden DÖB'lü öğrenciler "Denizler ve Sinanlar parlamentarizmden, reformizmden ve burjuva yasalılıktan kopuşun pratiğini öğrenci gençlik mücadelesinden devrimin önderliğine soyunarak başardılar. Türkiye ve Kürdistan halklarına, faşist cellatlara karşı devrimci savaş çağrısında bulunarak, bunun pratiğini yaparak yolu açtılar" dedi.

"Sinanların Yolundan Devrime Yürüme Zamanıdır"

Nurhaklardan bugüne Sinanların, Denizlerin başlattığını bugün tamamlamak, onların düşünüyü zaferle taçlandırmanın, bugün her zamankinden daha mümkün olduğunu, Türkiye ve Kürdistan halklarının açlığın pençesinde, ezilmişliğin ve yok sayılmışlığın kıyısında, faşizmin kopkoyu karanlığına rağmen zorlu mücadelelere girişmekten asla geri durmadığını belirten DÖB'lü öğrenciler "Zindanlar, faşist baskılar, açık teröre rağmen şimdi emeğin iktidarını kurmak, gerçek özgürlük ve halk demokrasisini kurmak ve açlığa, savaşlara, yoksulluğa son vermek için Sinanların yolundan devrime yürüme zamanıdır!" dedi.

Anma "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür" sloganıyla sona erdi.

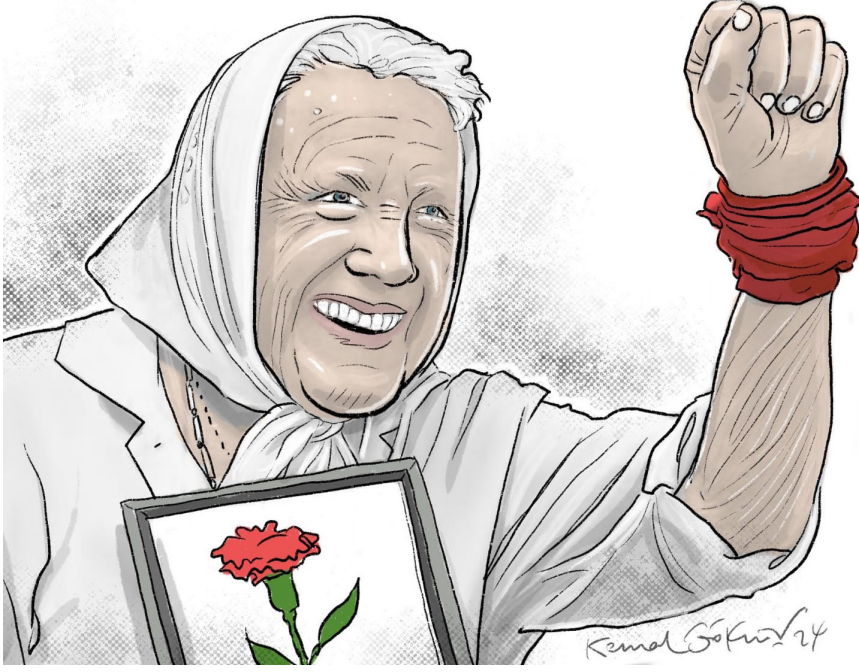
İstanbul'da Mücadele Birliği okurları, Mecidiyeköy'de "Nurhak'tan Gezi'ye Kavga Sürüyor" pankartı asarak, Nurhak Savaşçıları ve Gezi Ayaklanması'nı selamladı.

İstanbul'da Nurhak savaşçıları, 31 Mayıs günü Mücadele Birliği okurları tarafından Sinan Cemgil'in mezarı ziyaret edilerek anıldı.

Plaza de Mayo'nun Kalbi Nora Cortiñas

MURİÖ NORA CORTIÑAS
(1930-2024)

"Her yerde tüm baskılara karşı verilen mücadelelere eşlik ediyorum; çünkü çok basit bir şekilde bu adaletsiz dünyayı değiştirmek istiyorum. Bundan yıllar sonra, yüzümde bir gülümsemeyle ve içimde hissettiğim her şeyi ifade eden o çığlıkla hatırlanmak istiyorum: Başaracağız!" Nora Cortiñas

15 Nisan 1977... Arjantinli devrimci bir genç Gustavo Cortiñas kaçırıldı ve bir daha kendisinden haber alınamadı... Kendinden önceki ve kendinden sonraki yüzbinler gibi Pinochet diktatörlüğü tarafından yok edildi... Bir işçi olan annesi Nora Cortiñas, çocuğunun akıbetini öğrenmek için bir mücadeleye atıldı ve aradan geçen on yıllar boyunca binlerce anneyi de peşinden sürükledi.

Oğlunu ölü ya da canlı isteyen yüzbinlerce aileden sadece biriydi. Kendisi gibi olan kadınları, anneleri buldu ve ellerini birleştirdiler. Her Perşembe günü başkent Buenos Aires'in merkezindeki Plaza De Mayo Meydanı'nda oturarak çocuklarına ne olduğunu sordular. Beyaz başörtüleri ile güçlerini birleştirmiş bu anneleri, kısa sürede tüm dünya tanıdı.

"Plaza De Mayo Anneleri" faşist iktidara meydan okuyarak çocuklarını istemekten bir an vazgeçmedi. Polis saldırıları, tutuklamalar, işkenceler onları vazgeçirmedi ve mücadeleleri dünyaya ilham oldu.

Faşizm, her yerde faşizm... Yarattığı acılar da, doğurduğu mücadele de dünyanın neresine gidersek aynı... Okurken Cumartesi Anneleri'ni hatırlamamak ne mümkün! Faşizm aynı faşizm, acı aynı acı, kavga aynı kavga, yürek aynı yürek...

"Plaza De Mayo Anneleri"nin mücadele ateşini yakan Nora Irma Morales de Cortiñas, 94 yaşında iken bir ameliyatın ardından 30 Mayıs günü hayatını kaybetti. Son günlerine kadar sokaklarda mücadeleyi bırakmayan Nora Cortiñas, belki çocuğunun akıbetini öğrenemedi ama, tüm dünyada kapitalizme, emperyalizme, faşizme karşı mücadele eden herkese esin kaynağı oldu.

NOT: Nora Cortiñas'ın hikayesi, gazeteci Gerardo Szlkowicz tarafından "Norita. La Madre De Todas Las Batallas" (Norita. Tüm Savaşların Anası) kitabında yayınlanmıştır.

"Asgari Ücret Düzenini Yeneceğiz!"

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası üyelerinin Ankara'da TBMM kapısında sürdürdüğü Eğitim Nöbetine 4. gününde (29 Mayıs) polis saldırdı. Sendika yöneticileri, desteğe gelenler olmak üzere 13 kişi işkenceyle gözaltına alındı.

Sendika Genel Başkanı Eren Edebali, gözaltı aracında sosyal medya üzerinden gözaltına alınmalarına tepki gösterdi:

"Bize söylenen yalanlar karşısında öğretmenlerin haysiyet mücadelesini veriyoruz. Bakan Yusuf Tekin, bakanlık, öğretmenleri patronların insafına terk ediyor. Asgari ücret düzeyinde maaşlara mahkum ediyor. Bunu kabul etmiyoruz. Arkadaşlarımızla birlikte gözaltına alındık. Bizi ne gözaltılar ne de tutuklamalar yıldırabilir. Bir kere Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası bu mücadeleye başladı. Biz bütün öğretmenlere çağrıda bulunuyoruz" dedi.

Verdikleri mücadelenin TÖZOK'a, TÖZ-EFe, Özel Öğretim Kurumları Derneği'ne ve tüm patronlara karşı onurlu bir yerde durduğunu ve bundan vazgeçmeyeceklerini vurgulayan Edebali, "Bu hak kazanılacak. Taban Maaş Hakkı kazanılacak. Bakanlığın önünde nöbet tutularak kazanılacak. illerde sokaklara çıkılarak kazanılacak. Hiçbir patrona karşı geri adım atmayacağız. Yaşasın Öğretmen Sendikası, yaşasın mücadelelerimiz. Gururluyuz. Hiçbir şekilde aldığımız hiçbir karardan pişman değiliz. Tüm taleplerimizin arkasındayız sonuna kadar. Verdiğimiz emek ve haysiyet mücadelesinde bunlar da var biliyoruz. Geri adım atmıyoruz. Önünüze konulan barikatları aştık. Gözaltı tehditlerine boyun eğmedik. İşten atma saldırılarına karşı dik durduk. Bunu da kazanacağız. Köşeye sıkıştılar. Bu asgari ücret düzenini yeneceğiz. Taban maaş hakkını geri alacağız" dedi.

Sendika MYK üyesi Umut Erkut ise "Anayasal barışçıl demokratik bir eylemi bugün gözaltıyla sonuçlandırdılar. Öğretmen arkadaşlarımız bugün meslektaşlarının yanında olmak zorundalar. Mücadeleye nöbete bütün memlekette il milli eğitim müdürlükleri önünde, meclis önünde Milli Eğitim Bakanlığı önünde mücadeleye desteğini dayanışmasını asla esirgememelidir. Birlikte kazanacağız" dedi.

Öğretmenler Nöbette

Öğretmen Sendikası üyeleri Ankara'da MEB önünde ve temsilciliklerinin bulunduğu bir çok ilde 28 Mayıs itibarıyla Milli Eğitim Müdürlükleri önünde Eğitim Nöbetleri tutmaya başladı.

İstanbul'da Sultanahmet'te Eğitim Nöbetinde olan öğretmenlere Mücadele Birliği Platformu 29 Mayıs günü dayanışma ziyaretinde bulundu.

Mücadele Birliği Platformu adına konuşan Sena Şat "Hepimize örnek olduğunuz, sınıfın önünde sınıf kavgası verdiğiniz için teşekkür ediyoruz. Biliyoruz ki, verdiğiniz bu kavga sadece sizin kavganız değil, bugün güvencesiz çalışan, geleceksizlik kaygısı olan milyonlarca emekçi var. Sizler de bu emekçilerinin bir parçası olarak, sizden alınan gasp edilen taban maaş hakkını savunmak için Ankara sokaklarına çıktınız. Bugün İstanbul'dasınız ve ülkenin birçok yerinde nöbettesiniz. Sizin Eğitim Nöbetinizi selamlıyoruz. Kazanımlarınız, zaferleriniz sadece sizin değil, bütün sınıfın olacaktır. Verdiğiniz bu mücadelenin umut olduğunu ve kazanacağınıza inancımızın sonsuz olduğunu belirtmek istiyoruz" dedi.

Ankara'da meslektaşlarının gözaltına alınma haberi geldiğinde İstanbul İl Millî Eğitim Müdürlüğü önünde Eğitim Nöbeti'nde olan öğretmenler, akşam saatlerinde Sultanahmet'ten Beyazıt Meydanı'na yürüyüş yaparak gözaltıları protesto etti.

Öğretmen Sendikası üyelerine dayanışmaya gelen Mücadele Birliği Platformu, Enerji-Sen, Eğitim-Sen ve ÇHD üyeleri de yürüyüşe katıldı.

Polis, yürüyüş boyunca öğretmenleri engellemeye çalıştı. Polisin engellemelerini her defasında aşan öğretmenler yol boyunca "Mücadele Dersini Öğretmenler Verecek", "Patroncu, Yalancı Yusuf Tekin İstifa", "Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Taban Maaş Hakkı Meclise ÖMK'ye" sloganları attı.

Yürüyüş sırasında Millî Eğitim Bakanı Yusuf Tekin'e seslenen Öğretmen Sendikası MYK Üyesi Ozan Fındık, "Bu sizin eseriniz. Öğrencilerimizle, işyerimizde, derslerimizde değil haklarımız peşinde koşmak için sokaklardayız. Siz yarattınız bunu. Eğitimi patronların çıkarına bıraktınız. Böyle bir hayatı kabul etmiyoruz" dedi.

Beyazıt Meydanı'nda ise Öğretmen Sendikası Bölge Temsilcisi Damla Topuz, "Bizim taban maaş hakkımız vardı. Tabii bu patronların işine gelmedi. Çünkü patronların derdi eğitim değil. Çocuklarınızı gönderdiğiniz özel okullar sizin çocuklarınıza eğitim derdinde değil. Tek bir dertleri var o da daha fazla para kazanmak. Oralar okul değil, oralar ticarethane. Yusuf Tekin de o ticarethanelerin bakanı, patronların bakanı. Biz sesimizi çıkardığımızda ise karşımıza polisi diktiler.

Şiddet uyguladılar, gözaltına aldılar. Niçin? Asgari ücretler çalışmayalım dediğimiz için gözaltına aldılar" dedi. Dayanışmaya gelen kurumlar da kısa konuşmalarla Öğretmen Sendikası'nın verdiği mücadelenin tüm emekçileri ilgilendiren eğitim alanında çok önemli bir mücadele ve haklı bir mücadele olduğunu belirtti.

"Taban Maaş Hakkı hepimizin hakkı, çocuklarımızın gelecek hakkı. Taban maaş hakkı gelirse öğretmenler mutlu olur. Bugün birçok meslektaşımız geçinemediği için mesleğini bırakıyor. Öğretmenler meslek bırakıyor, öğretmenler yoksul, nasıl vicdanınız el veriyor" diyen Topuz, tüm öğretmenleri ve dayanışma dostlarını Özel Sektör Öğretmenlerinin mücadelesine güç vermeye, buldukları illerde Millî Eğitim Müdürlükleri önündeki Eğitim Nöbeti'ne katılmaya çağırdı. Öğretmenler Beyazıt Meydanı'ndan yine sloganlarla yürüyüş yaparak Sultanahmet'teki nöbet alanına döndü.

Atanmış Öğretmenlerden Daha Yüksek Maaş AlıyorlarMIŞ!

Öğretmenlerin mücadelesi sürerken Türkiye Özel Okullar Derneği, Tüm Özel Öğretim Kurumları Derneği, Özel Eğitim Derneği, Özel Eğitim Öğretim Derneği ve Özel Öğretim Kurumları Birliği Derneği başkanlarının imzasıyla yapılan ortak açıklamada, özel sektörde çalışmakta olan öğretmenlerin pandemi öncesine kadar kamuda çalışan denklere kıyasla daha yüksek maaşlar aldığı iddia edilerek, "Özel okullar, brüt maaş ve bir öğretmenin

kuruma maliyeti söz konusu olduğunda, büyük çoğunlukla, devlet öğretmenininde üzerinde maaş vermektedir. Ancak özellikle devlet okulu öğretmenine verilen seyyanen ücretten sadece damga vergisi kesildiği, SGK ve vergi kesintisi yapılmadığı da dikkate alındığında, özel okullar kendi öğretmenine, devlet okulu öğretmenine göre yüzde 40 daha fazla kesinti ödemektedir" denildi.

Bu açıklama üzerine Öğretmen Sendikası, öğretmenlerin mutluluğunu düşünmek konusunda samimilerse Yusuf Tekin ve özel okul kurumlarının temsilcileriyle toplantı yapma çağrısında bulundu. Fakat özel okul patronlarından bir yanıt gelmedi.

İstanbul'da Öğretmen Sendikası üyeleri nöbet eylemini 1 Haziran günü Beyoğlu'nda bulunan TÖZOK önüne taşıdı. Öğretmenlerin oturma eylemi sırasında TÖZOK önünde çok sayıda çevik kuvvet polisiyle barikat oluşturuldu. Polis barikatı önünde konuşmalarla ve sloganlara taleplerini haykırmaya devam eden öğretmenlere polis saldırarak çok sayıda kişiyi ters kelepçeyle gözaltına aldı. Öğretmen Sendikası üyeleri ve demokratik kitle örgütleri nöbet alanlarına giderek, açıklama yaparak polis saldırısına tepki gösterdi.

Öğretmen Sendikası "Taban Maaş Meclise ÖMK'ye" şiarıyla başlattıkları mücadelenin olumlu bir sonuç alınca ya kadar devam edeceğini vurguladı. Öğretmen Sendikası üyeleri Ankara'da ve bir çok ilde Millî Eğitim Müdürlükleri önünde Eğitim Nöbeti'ne devam ediyor.

"Bakan Yusuf Tekin'i Dersimize Davet Ediyoruz"

Taban maaş hakkı için mücadele yürüten Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası, Eğitim Bakanlığı önünde sürdürdüğü "Eğitim Nöbeti"nin 9. gününde "Direniş Dersi"nde ders tahtası üzerinde asgari ücret hesaplaması yaptı.

Öğretmen Sendikası İstanbul İl Meclisi Temsilcisi Matematik Öğretmeni Elif Açıl, 17 bin 2 TL olan asgari ücretten sadece kira, fatura ve market giderlerini çıkardıklarında ayda 8 bin TL, yılda ise 96 bin TL borçlandıklarını belirterek, "Bakan Yusuf Tekin'i dersimize davet ediyoruz ve soruyoruz; Öğretmenler nasıl geçinsin? Gelin bu problemi beraber çözelim" çağrısı yaptı.

Mücadele Birliği okurları İstanbul Kadıköy'de, "#Gezi11Yaşında Yaşasın Gezi Ayaklanması" pankartı asarak Gezi Ayaklanması'nı ve İstanbul halkını selamladı.

